

İSLAM DEVLETİ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 08.12.2013 tarihli (221.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Aziz Kardeşlerim;

Allah'ın gönderdiği İslam; şahısların, kadın-erkek insanın yaşayacağı bir dindir. Bu din yani İslam, meleklerin dini değildir. Hayvanatın da dini değildir. İnsanların dinidir, cinlerin uygulaması gereken dindir. Dolayısıyla İslam, dinimiz insan üzerinde yansır. Din, insan üzerinde izlenebilir. Müslümanlık göklerde, Levhi Mahfuz'da, yerin altında, Kâbe'nin içinde, Medine sokaklarında değildir. İnsanların ortasındadır. Dolayısıyla insan nerede ise İslam da orada olacağından insanın sosyal yapısı neyi gerektiriyorsa o sosyal yapı İslamca olmadığı sürece ortada Müslümanlık görülemez. Devlet; insanoğlunun sosyal olarak bir arada kalabilmesi için nihayetinde insanlığın onca kavga, gürültü, katliam vb. zararlardan sonra devlet, insanın ulaşabildiği son sistemin adıdır. Önceleri bir araya gelindi, kabileler oluştu, yöresel güçler oluştu vs. derken sonunda insanlık "devlet" isimli bir sisteme oluştu, ortaya çıktı. Böyle bir sistemle insan kendisini karşı karşıya buldu.

Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin peygamber olarak gönderildiği zamanda insanlık devlet mefhumuna ulaşmıştı. Devlet nedir biliniyordu, dünyada da devletler vardı. Meşhur Roma vardı, Pers İmparatorluğu vardı. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, Mekke'de peygamber olduğunu ilan ettiğinde Mekkeliler bir devlet sahibi değildiler ama devlet gibi idare ediyor ve ediliyorlardı. Peygamber aleyhisselam efendimizin Mekke'deki mücadelesini hepimiz biliyoruz. Müşrikler, Peygamber aleyhisselam efendimizi insan olarak çok seviyorlardı, güveniyorlardı ve iyiliğine şahitlik ediyorlardı. Hepimizin gayet iyi bildiği hicret esnasında yanındaki emanetleri sahiplerine verme ile ilgili ayrıntıyı biliyoruz. Bu emanetler onu öldürmek isteyen, Mekke'de görmek istemeyenlere aitti. Hem beğenmiyorlar hem düşman görüyorlar hem de "filanca bilezik, filanca altın senin yanında dursun, düşmanlar bunu çalmasın benden" diyorlardı. Güvenli insandı, seviliyordu, sayılıyordu. Ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sistemli bir Muhammed olmasına razı değillerdi. Çünkü Muhammed aleyhisselatu vesselam şahıs olarak istediği gibi ibadet etsin, şahıs olarak güvenli birisidir, şahıs olarak evinde ne yaparsa yapsın. Ama Mekke'nin sokaklarını, Mekke'nin iklimini belirleyecek sistemi yani devleti korumasını kabul edemiyorlardı.

Kendi açılarından haklıydılar. Kurulu bir düzenleri vardı. Devlet demek, senin düzenini de ona bağlamak demektir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bildiğiniz gibi Medine-i Münevvere'yi devletinin merkezi olarak kurdu. Daha önce Yesrip olarak bilinen küçük bir belde iken insanlığın Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin eliyle kurulmuş en büyük medeniyeti olan, İslam Medeniyeti'nin merkezi haline geldi. Bildiğimiz İslam Devleti, Medine'de kuruldu.

Kardeşlerim;

Medine-i Münevvere'de kurulan İslam Devleti, bin dört yüz elli seneye yakın bir zamandan beri yeryüzünde İslam Devleti'nin örneği olarak bilinir. Yani bir Müslüman uyur, kalkar, oturur, yürür ama idealinde Medine vardır. Medine'de kurulu düzen vardır. Medine'deki devlet vardır. Biz Müslümanlar olarak yarın Rabb'imizin huzurunda mü'min kimse, iman ehli insanlar olarak dirilmeyi istediğimiz için idealimiz Medine'de kurulu bulunan o devlet ve o devletteki vatandaşlık idealidir. Bunun dışında ismi ne olursa olsun, sistemin adı ne olursa olsun bizim veya başkasının kimin yaşadığı

yer olursa olsun yeryüzünde hiçbir sistem, mü'min olarak bizim kalbimizin huzur duyacağı bir sistem kıyamete kadar olmayacaktır.

Biz, Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizle kıyamet günü buluşmak ve onun şefaatinin kanatları altında cennete girmek isterken onun sistemi ve kurduğu devleti dışında bir yapıyı bize ait ebediyen göremeyiz. Asla böyle bir şeyi kabul edemeyiz. Mü'min olmamız, Muhammed aleyhisselamın Ümmeti'nden olmamız bunun karşısında kaya gibi sert bir engel çıkarır. Mecburiyetten kaynaklanan, çaresizliklerimizden sonuçlanan durumlar olabilir. Elbette Allah, kalbimizden beğendiğimiz şeyle mecburiyetten kaynaklanan sonuç arasında fark olduğunu biliyor. Mü'min insan mecburiyetten dolayı domuz eti de yiyebilir. Mü'min insan naçar kaldığı için eli cinayete de bulaşabilir. Ama kendi rızasıyla domuz eti yemez, bilerek, isteyerek cana kıymaz.

Bizim Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin bin bir emek ve zahmetle kurduğu İslam Devleti'ni "eh olsa da olur, olmasa da olur" diye bir fantezi gibi görecek halimiz yoktur. Kur'an'ı ondan alacağız, haccı ondan alacağız, namazı ondan alacağız, orucu ondan alacağız, cennet umudunu o verecek, cehennemden o kurtaracak ama canlar feda ederek, sevgili amcasının parçalanmış cesetleriyle kurduğu devlete gelince O'nun olmasa da olur boyutu düşünülebilir mi hiç? Namazda hangi Muhammed aleyhisselam idiye, kurduğu devlette de O'ydu.

Mü'min olarak biz, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi olduğu gibi kabul ettik. Namazı güzel, zekâtı zor mu diyeceğiz? Haccı çok tatlı, cihadı çetin mi diyeceğiz? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem başımız, gözümüz, canımız, ruhumuz, hayatımız, kanımız, damarımızdır bizim. O, mescid kurduysa mescid Müslümanı'yız. O cihad dediye inşallah cihad mü'minleriyiz. O haccettiye hac bizim işimiz. O, devlet kurdu ve adına İslam Devleti dediye biz, İslam Devleti mensuplarıyız. Çaresizliğimiz, beceriksizliğimiz, Allah'ın kaderinde başka şeylerin önümüzde bulunma zamanında yaşıyor olmamız ayrı bir mesele. Ama zihinlerimizi, hayallerimizi süsleyen şey Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'sidir. Hacda da devlet modelinde de. Hacca giderken tatlı Medine sokakları, oturduğumuz zaman filan bürokratik yapı olamaz bizde. Bu çelişkiyi imanımız kabul etmez. Mü'miniz, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi tepeden tırnağa kadar olduğu gibi kabul ettik. Ehh O, Resûlullah olarak Resûlullah kimliğiyle, Kureyş'ten filanca adam kimliğiyle değil, Resûlullah kimliğiyle sallallahu aleyhi ve sellem bir devletin başına geçtiye namazda olduğu gibi devlet anlayışında da karşımızda Resûlullah var demektir.

Kardeşlerim;

Medine'ye hicret buyurduğunda sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz Medine'de insanlar yaşıyorlardı. Hem putperest Araplar yaşıyordu hem de Yahudi insanlar yaşıyorlardı. Yahudiler de oranın çarşı pazarına vs. hâkimdiler. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem beş yüz kadar aileyle oraya hicret ettikten sonra ortaya bir sorun çıktı. Yani birden bire nüfus üçe bölünmüş oldu: Yahudiler vardı, işte Araplar vardı bir de Mekke'den mü'minler geldiler. Bu oradaki Evs ve Hazrec ismindeki iki büyük kabile de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yanına geçince yani iman edip ensar dediğimiz büyük kadro olunca Yahudiler bir tür kenara itilmiş oldular. İkinci sınıf ya da ikinci çeşit vatandaş gibi kaldılar. "Ne olacak bizi burada ne yapıyorsunuz, bizi itecek misiniz, kovacak mısınız" gibi endişeye kapıldılar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz oturalım bir anlaşma yapalım diye onlara teklifte bulundu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bu teklifini kabul ettiler. Hep beraber Medine'de yaşayan ensar yani Evs ve Hazrec kabilesi, Mekke'den hicret eden muhacirler ve orada daha önce yaşayan Yahudiler toplandılar, toplu bir anlaşma, Medine Anlaşması denen bir anlaşma yapıldı. Bu

tarihi boyutu Şu anda bizim ele alacağımız bir konu değil. Ama çok önemli bir bölüm: o anlaŐmada yani Medine'yi devletleŐtiren o ilk vatandaşlık statüsünü belirleyen anlaŐmanın altında yazan madde çok önemli: "Medine anlaŐmasını yürütmekle Muhammed sorumludur!" sallallahu aleyhi ve sellem. Bu neyi gösteriyor? Bin dört yüz elli sene nceki Yahudiler bile "bundan sonra dünyadaki her söz ancak Allah'ın Peygamberi Muhammed aleyhisselamın sözüdür" diye kabul etmiŐlerdir. Başka türlü zaten devlet olmanın bir manası yok. Öbür türlü hicret etmenin Medine'yi devletleŐtirmenin bir gereği yoktu.

Aziz Kardeşlerim;

Çok hızlı bir Şekilde bir hakikati daha hatırlamamız gerekiyor: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin ruhunu Rabb'ine teslim edip bu dünyadan ayrıldığı zaman hepinizin bildiği çok önemli bir olay var: Bir gün sabah sekiz dokuz sıralarında veya on gibi işte sabahın erken saatlerinde ruhunu teslim etti. Ashabı kıram başta Ebubekir olmak üzere radiyallahu anhum cemian Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi analarından babalarından, eŐlerinden, bütün dünyadan çok daha fazla sevdiklerine Allah Őahit, Kur'an Őahit, dünyada hiÇbir Şeyi Resûlullah'a deđiŐtirmeyecek kadar sallallahu aleyhi ve sellem O'nu sevdiklerine Őahit oldukları halde gözlerinin önündeki o mübarek nur kümesi olan cesedi bırakıp Medine-i Münevver'e'nin o günkü Őehrinin az dıŐına çıkarak "yeni liderimiz kim olacak" bunu saatlerce konuŐtular. ğle namazına kadar bu iŐi hallettiler. Yeni lideri olarak mmet-i Muhammed'in başına Ebubekir radiyallahu anhu geŐirdiler. Ondan sonra da gelip Şimdi Resûlullah'ın cenazesi ile ilgilenelim dediler. nk Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara mübarek cesedinden önce devletini getirmiŐti. Cesedi ortadan kalktı ruhunu teslim etti diye, mübarek bedeni aramızda değil diye devletini de savurup devletini tehlikeye düŐürecek bir hataya düŐmemeye çalıŐtılar.

Şimdi biz Resûlullah deyince sallallahu aleyhi ve sellem sadece onun mübarek cesedinin bulunduğu kabr-i Őerifini hatırlıyor olabiliriz. Bu bizim Mslmanlığımızın seviyesini gösterir. Resûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem'in kabri Őerifi orda Allah'ın izniyle de mübarek cesedi sanki dn aramızda gibi taptaze ordadır. Buna böyle iman ediyoruz. Devleti nerde? Minarelerinden 'eŐhedü enne Muhammeden Resûlullah' sesi yükseliyor. Ama o ses nereye gidiyor? Göklere mi yükseliyor apartmanların içine mi giriyor sorusunun cevabı var. Nerde? Biz mmet-i Muhammed olarak tatlı bir peygamber hatırası mı yaŐamalıyız Peygamber aleyhisselam efendimizin mirasını mı yaŐamalıyız? Hatıra yaŐamakla dindarlık olmuyor. "Ah güzeldi, vah güzeldi, tatlıydı" demekle dindarlık olmuyor.

İslam kesinlikle sosyal yapının en st noktasına hâkim olmalıdır ki İslam diye bir din hayatın içinde bulunsun. Bu eğer insanlığın işte devlet dediği bir sistemse İslam devlettir. Eğer mesela birleŐmiŐ milletlerse son nokta, yarın öyle bir hl oldu ki insanlar devletlerden vazgeçtiler, birleŐmiŐ milletlere yönetim devredildi diyelim böyle bir sistem. Ne olacağı belli değil. Her gün bir Şey çıkıyor nk. O zaman İslam birleŐmiŐ milletler demektir. Orda olmalıdır. İslam en üstte olacak ki mü'min Allah'ın kelamını yceltmif olsun. Bu hakikatleri hepimiz alel beyan biliyoruz. Bunları uzun uzun tekrar etmeme gerek yok.

Kardeşlerim;

Bir sorunun cevabını bulalım: Bir devletin İslam Devleti olması veya olmaması, bir yörenin İslam toprağı olması veya olmaması nasıl anlaŐılacak? Mesela; bayrağında kelime-i tevhid mi bulunacak? Mesela vatandaşların nüfus kğitlerinde besmelemi yazması lazım? Hayır, böyle bir Şey

yok. Allah bir yörenin toprağın bir halk kitlesinin İslam üzere olup olmadığını yani devlet dediğimiz şeyin İslam ismiyle müsemma olup olmadığını görmek için kâğıt üzerinde besmele ile başlıyormuş. İşte her evde mushaf varmış. Hacca giderken çok ciddi uygulamalar yapıyorlarmış. Bunlar İslam göstergeleri değil. Allah yeryüzünde sözünün geçerli olmasını istiyor. İslam Devleti; Allah'tan başkasının konuşmadığı devlet demektir. İslam Toplumu da; Allah'ın sözünün en üstün tutulduğu toplum demektir. Müslümanlar da; Allah'tan başkasına secde etmeyen insanlar demektir. Bir İslam Devleti başındaki halifenin, işte filan Harun Reşid'in sakallı olmasıyla ölçülemez. Bir İslam Devleti işte insanların çok rahat namaz kılmasıyla ölçülebilecek İslam Devleti değildir. Namaza hürriyet vermek, hacca hürriyet sağlamak, herhangi bir şekilde insanların zekât vermesine engel olmamak İslam Devleti olmayı gerektiriyor.

Allah'ın yeryüzünde İslam Devleti diye izlediği, arşından izlediği sistem her şeyden evvel bir: Allah'a şirk koşulmayan yer demektir. Allah'tan başka ilahların bulunmadığı toplum demektir. Kalplerde Allah'tan başkasının 'ekber' en büyük diye anılmadığı en büyük, son nihai gücün Allah olarak bilindiği toplum demektir. Bir!

İki: Allah'ın haramlarının alenen bulunamadığı toplum demektir. Başta zina, insan öldürmek, kumar, fuhuş, faiz, alkol, sihir, büyü bu tip Allah'ın yasak ettiği şeylerin hiçbir şekilde o toplumda revaç bulmadığı, insanlar arasında izlenemediği toplum, İslam Toplumdur. Öyle bir devlet, İslam Devletidir. Faiz varsa minareler İslam Devleti yapamaz. Zinanın önünde engel yoksa zina hürriyetler arasında sayılıyorsa devlet için İslam kelimesi yapmacıktır. İnsanlar fal, büyü, sihir ve benzeri haramları istedikleri gibi kullanabiliyorsa hiçbir iddia İslam Devletinin içini doldurmaz. Çünkü dedik ki: İslam Devleti Allah'a şirk koşulmayan ve haramların alenen işlenemediği yerdir. Kanunların faizi suç saydığı, zinayı recm cezasıyla cezalandırdığı; alkolün büyük cinayetler arasında sayıldığı, tıp ve eczacılık dışında bir yerde kullanılmadığı toplum İslam Toplumu'dur. Böyle bir devlet de İslam Devleti'dir.

Kardeşlerim;

Üçüncü madde olarak da: İslam Devleti; Allah'a kulluğun yapıldığı ve bunun garanti altına alındığı yerdir. Kur'an okumaktan namaz kılmak, oruç vb. Allah neyi emrettiyse bu işlerin yapıldığı yani bu ibadetlerin rahat bir şekilde yapıldığı ve siyasi gücün bunları teminat altına aldığı yer demektir. Ve İslam Devleti, dışarıya karşı kendisini koruyan dışarıya da İslam'ı ihraç eden yapının adıdır. Bu dört şey sağlandığı zaman İslam Devleti olmuştur.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz de Mekke'den Medine'ye hicret buyurduğunda bu dört şeyi sağladı: Allah'tan başka ilah yoktur dedi. İki: asla alkol yok, faiz yok, zina yok, kumar yok, sihir yok, haramlar haram, dedi. Herkes namaz kılacak, herkes oruç tutacak, herkes çoluk çocuğunun rızkını Allah'ın emri olduğu için temin edecek, dedi. Dördüncü hakikat olarak da: dışarıdan müşrikler saldırdığında Hendek kazdılar Medine'nin etrafına ve ashabını İslam'ı ihraç etmek için dünyaya seferberlikle görevlendirdi. Bu dört şey gerçekleştiği için Medine İslam Devleti oldu. Yüz yirmi dört bin peygamberin yüz yirmi dört binincisi olarak bunu gerçekleştirdiği için zaten sonuncusu oldu peygamberlerin. Bunun için Allah, İslam Devleti kurulduğu için Medine'de, bunu gördüğü için Allah arşında "الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ" buyurdu. 'Şimdi din tamam' dedi. Ama Musa aleyhisselamın elinde Allah'ın dini tamamlanamamıştı. İsa aleyhisselamın elinde tamamlanamamıştı. Salih aleyhisselamın elinde tamamlanamamıştı. Nuh aleyhisselamın elinde eksik kalmıştı. Ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah'tan başka hiç kimseye ilah olarak tapınılamayacak bir yer kurdu.

Haramların haram olduğu ve devletin teminatı altında haramlıklarının garanti edildiği bir yer oluşturdu. Namazın hayatın en önemli parçası olduğu, ibadetlerin çok rahat huzur içinde yapıldığı bir şehir kurdu. Ve İslam'ı dışarı ihraç eden dışarıdan küfür sokmayacak sınırların kurulduğu bir devlet kurdu. O zaman Allah tamam gaye gerçekte. “الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ” “Şimdi dininiz tamam oldu, sen de ey peygamber artık tespih hayatını yap istiğfarını yap Rabb'ine dönmeye hazır ol” diye talimat verildi.

İslam Devleti bu. Bu İslam Devletinden ABD'de filan insan sayısı kadar biz ne kadar mesulüz? Bir Müslüman olarak şimdi böyle bir İslam Devleti'nin varlığı veya yokluğu beni ilgilendiriyor mu? Elbette, hac, oruç beni ne kadar ilgilendiriyorsa, bir Müslüman olarak Kur'an beni ne kadar ilgilendiriyorsa Kur'an'ın devletleşmesi de beni o kadar ilgilendiriyor. Rica, minnet hacca gitmekle devlet teminatı arasında hacca gitmek arasında fark yok mu? Elbette Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin emaneti sadece Kur'an değil. Sadece hac değil. Devleti de onun emanetiydi. Bu emaneti korumak bütün Müminlerin elbette nihai görevi, en büyük görevi.

Peki, bir Müslüman olarak tek kaldığım bir dünyada ben bu görevi yapamazsam ne ederim? Namazda ne yapıyorsam öyle yaparım. Çok basit: Allah'ın en büyük emri namaz. Ayakta, kıraati ile, rükû ile, secdesi ile yapılacak buyuruyor Allah. Ayağım ağrıyor: “oturarak kıl” diyor. Hiç oturacak takatim yok: “yaslan da kıl” diyor. Yaslanamıyorum diyorum: “yativer” diyor. Yattım fena inliyorum: “başını salla yeter” diyor. Başımı sallayacak halim kalmadı: “için kaynasın yeter” diyor. Namaz en büyük emri; En büyük, açık, aleni, kıyamete kadar her Müslüman'ın anlayacağı emri. Bunu bile Allah yatarak kılından bile kabul ediyor. Çünkü mü'mini çaresiz bırakmak istemiyor Allah. Ama çare aramayan mü'minden de razı olmuyor.

O zaman Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin Medine'de oluşturduğu devletinden ben ne kadar mesulüm? Ne kadar imanın varsa o kadar. Ne kadar takatin varsa o kadar. Ben tek başıma devlet ilan edebilir miyim? Edemezsin. Ne yapacağım o zaman? Allah'a ne yapabileceğini göstereceksin. Neler yapamayacağını Allah biliyor zaten. Önemli olan İslam Devleti kurmak değildir. Sümeyye radiyallahu anha da İslam Devleti göremeden gitti Mekke'de. Ama kıyamet günü İslam Devleti'nin sancağı altında Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Ümmet'i toplandığında o devleti hiç görmeden Rabb'ine kavuşan Sümeyye en ön safta duracak. Mühim olan devlet kurmak sonra o devletten bakanlık kapmak değildir. Mühim olan Allah rızası için o gayretin içinde olmaktır. Allah içimizde fokur fokur kaynayan heyecanı görsün, şu dünyada da bin sene İslam'ın devleti olmasın, hiçbir zararı yok. İslam'ın devleti olacak da biz de o devletin tembelleri olarak anılacağız, lazım değil. Devleti de olmasın yeter ki Allah bizi heyecanlı görsün, samimi görsün. Biz, İslam Devletimiz olmasa dinimizi kaybetmeyiz ama İslam'ın devleti olur da biz heyecanımızı kaybedersek her şeyimizi kaybederiz. Önemli olan mü'min olarak sabahleyin kalktığımda, akşam yattığımda içimdeki heyecanı meleklerin nasıl not ettiği önemlidir. İslam'ın devletinin oluşması için şuanda olgunlaşma süreci henüz gelmemiş olabilir.

Henüz Müslümanların bir devlet sahibi olabilecekleri, Allah'ın adının anıldığı ve Allah'ın adının yüceltilmesi için çalışan bir devlet imkânı olmayabilir Müslümanların. Ama Allah beni niye devletiniz yoktudan önce “sen neredeydin” diye muhasebe edecek. Çünkü namaz, daha aktif bir emri olduğu halde devlet gibi çok uzun bir alanı işgal eden bir yapının ötesinde küçücük bir seccadeyi işgal edecek bir namaz ki yirmi dört saat benim görevim bu, bunda bile Allah, zor şartlara karşı bana açılımlar getiriyor. Toleranslar yapıyor. Yatarak kıl, zararı yok. “Uzat ayağını kıl” diyor. Eee kibleye ayak uzatmak mekruh, hastaya: “uzan, yat, kıl” diyor. Yeter ki sen, namaz modunda bulun. Yeter ki namaz

heyecanın kaybolmasını, diyor. İslam bu! Devletinde de böyle, namazında da böyle, zekâtında da böyle. Sahabeyi hatırlıyoruz değil mi, herkes çuval çuval sadaka getiriyor, avuç avuç para getiriyor. Bakmış verecek hiçbir şeyi yok. Evinde yiyecek yok, verecek yedek bir elbisesi yok. Gelmiş: “Ya Resûlullah!” demiş. “herkes sadaka veriyor. Herkesin bir şeyi var, üzerimdeki çuldan başka verecek hiçbir şeyim yok. Ama sadaka vermeye de imreniyorum. Bana hakaret eden kim varsa, sadaka olarak ona hakkımı helal ettim” demiş. Çaresizlik yok kardeşim! Hiçbir şey yapamıyorsan, bir mü’mine hakkını helal ediyorsun, kim bana hakaret ettiyse, hak mı hak. Bunun bir bedeli var mı kıyamet günü? Var. Helal ettim onu gitti. Al işte sadaka kapısı.

Çaresizlik yok, çaresizlik diye uyuklamak var. İslam’ın devleti olmayabilir, İslam’ın halifesi bulunmayabilir, Müslümanlar olarak biz tamamen pasif bir hayata mahkûm edilebiliriz coğrafyada. Ama kardeşlerim, kıyamet günü her birimiz Ömer bin Hattab gibi, Osman bin Affan gibi büyük bir devlet yöneticisi olarak dirilme imkânına sahibiz. Her mü’min, İslam Devleti’nin başı olarak dirilebilir kıyamet günü. Nasıl biliyor musunuz? Şu Allah’a şirk koşmamak, haramları sınırlardan içeri sokmamak, Allah’ın emirlerini sınırların içinde kanun gücüyle uygulamak ve İslam’ı dışarı ihraç edip dışardan şirk ithal etmeme politikasını güttüğün her yer, İslam Devleti’dir. Bunun için Kars’tan Edirne’ye, Kore’den Vietnam’a kadar bir sınır çizmen gerekmiyor. Bir mütaitle anlaşıp dört duvar çizdirdin adına “ev” dedin mi, kapısına da “İslam Devleti” yazabilirsin. Bu dört şey orada gerçekleşir çünkü. Erkeklerle kadın anlaşıp “Biz Allah’ı son söz sahibi yapacağız bu evde.” “Tamam.” “Misafir olarak bile Allah’a şirk koşanı bu eve sokmayacağız.” “Tamam.” “Rabbimize hiçbir isyan yapılmayacak bu evde.” “Tamam.” “Ne emrettiyse Allah, yerine getireceğiz.” “Tamam.” “Ve sen kadınlar arasında, ben erkekler arasında bu devletin nüvesini, çekirdeklerini yayacağız, tamam mı?” “Tamam.” “Söz mü?” “Söz!” Buyurun İslam Devleti... Bu İslam Devleti işte.

Her hangi birimiz kıyamet günü: “Sen Ömer bin Hattab gibi niye İslam Devleti olup da Konstantiniyye’ye ordular göndermedin?” diye hesaba çekilmeyiz. Ömer bin Hattab, Ebu Bekir’den devralmıştı. Bana enkazdan başka bir şey devredilmedi ki. Camileri bile müzeye dönüştürülmüş bir şey devraldım ben. Ben komada aldım her şeyi devir, diyebilirim kıyamet günü. Ama bir Müslüman evini, ailesini neden İslam Devleti haline dönüştürmediğini anlatamaz kıyamet günü. “Kaynanam çok karışıyordu ya Rabb’i.” mi diyeceksin? Ne diyeceğiz? Bizim ev çok deniz kenarıydı, dolayısıyla çok güneş alıyordu, çok güneş aldığı için sabah namazına kalkamıyorduk mu diyeceğiz.

Kardeşlerim;

Bütün dünya birleşip bizi imha etmeye kalksa bir karı koca, Rabb’leriyle evde baş başa şehit olup giderler, İslam Devleti’nin başı ve yardımcısı olarak Allah’a giderler. Yıkılmaz İslam Devleti’dir aile. Bunun için şeytan ta Âdem aleyhisselamdan beri Abbasi Devleti’ni yıkmaya uğraşmadan önce, Umevî Devleti’ni yıkmaya uğraşmadan önce Âdem’in ailesini yıkmaya çalıştı. Bunun için şeytan Medine’de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in kurduğu İslam Devleti’ni yıkamayacağını anlayınca münafıkların fiskoslarının işe yaramadığını anlayınca Resûlullah’ın evini yıkmaya çalıştı. Aişe’sine iftira ettirtti. Kadınlarını gıdıklamak istedi. Bunun için Tahrim suresi indi. Medine Devleti’ni sarsamayacağını anlayınca Resûlullah’ın küçük lokal devletini sarsmak istedi. Ve sarstı da. Huzuru kaçmış, neşesi yıkılmış bir peygamber olarak mescidine göndertti O’nu.

Biz, gerçekleri görmek zorundayız kardeşler. Vay be! Başında şimdi Selahaddin Eyyubi olacaktı, Haçlıları tek nesille Akdeniz’e atacaksın. Eh be! Ne İslam be! Bu, hayaldir. İşten dönerken: “Nereye gidiyorsun?” sorusuna “Biz devlet başıyız kardeşim, devletimize gidiyoruz.” diyen mü’minin

ki gerçektir. Her mü'min, evini Allah'tan başkasının sözü geçmeyen bir yer olarak ispat ettiği zaman, İslam Devleti kurmuştur. Bu İslam devletlerinden binler, on binler olunca da büyük bir İslam Devleti de kurmuş oluruz. Ama evleri İslam'a teslim edemeyip caddeleri İslamlaştırma mücadelemiz, kış günü evi ısıtma yerine boş tarlaları ısıtmak kadar zor bir hayaldir. On üç sene Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem önce ashabının evlerinde devlet kurdu. Haydi, hicrete deyince "şeyy, ya Resûlullah bizim hanım doğum yapacaktı, ben bir ay sonra gitsem olur mu" diyen olmadı. Yolda doğum yaptı hanımları ama: "bizim hanım doğum yapacaktı" demediler. Çünkü asıl devleti kurdular, kale güçlendi. Medine'de devlet iki günlük işti, Mus'ab gitti, kurdu zaten. Çatısından başlanmaz ev yapılmaya. Temellerinden başlanır. Okullardan filan değil, analardan başlanır. Analar okul olur, ondan sonra binalar yapılır o çocuklara bir şey öğretmek için, o binalara çocuklar gönderilebilir. Şeytanın kurulmasını istemediği asıl İslam Devleti yuvalarımızdır, bunun için düğünden başlıyor. "Şey biz çok İslam'ca düğün yapacağız ama düğün biraz da genççe olsun. Yani gençlerin de gönlü kalmasın." Hani tıpkı ne gibi? Kredi ile faizle ev almak gibi. Evi kibleye uygun yapmışlar ama krediyle almışlar evi. Mübarek bir de kible odası yapmışlar o banka parasıyla alınmış, gibi.

Aziz Kardeşlerim;

Ben, Ömer bin Hattab bir sabah namazını kıldırırken, devletimizin, İslam'ın başı olan Ömer sabah namazı kıldırırken şehit edildiğinin hesabını vermeyeceğim kıyamet günü. Bunu bana Allah sormayacak. Ama kendi devletim olan, söz sultanlığımın bulunduğu evimdeki her cinayeti her kılınmayan sabah namazını bana soracak Allah. "Ömer'in namazı yarım kalmıştı niye kıldırmadın" demeyecek. Çünkü ben, benim evimin sultanıyım. Bu gerçek. Dernekler kurmadan, vakıflar kurmadan, siyasete dalıp İslam'ı dünyaya hâkim kılmadan önce evlerimizin sultanları olmak zorundayız. Evde, gönüller sultanı oldun mu; evde Allah'ın son sözü söyleyen güç haline getirdin mi; evde bunu Resûlullah sevmezdi deyince çöp kutusuna en iyi pastayı bile atabildin mi o gün sen, muhteşem bir devlet kurdun. Açılışı, töreni filan yapılmasına gerek yok. Açılışını melekler yapmıştır merak etme. Zor olan bu, asıl olan da bu. Ama gel gör ki evlerimizi melekler kuracak, biz de meleklerin hayran olacağı İslam Devleti kuracağız diye bekliyoruz. Hâlbuki on üç sene Mekke'de önce o evde kurmuştu. Hani delikanlıyı hatırlıyor musunuz? Anası: "açlık grevine gidiyorum öleceğim sen Muhammed'i bırakacaksın, eğer bırakmazsan ben de öleceğim" demişti. Sa'd da ne demişti ona: "Boşuna acından ölme ana." demişti "Muhammed'i bırakmam ben." Ev, devletleşmiş. Medine'de devlet kurmak kolay ondan sonra.

Kardeşlerim;

Her birimiz elbette Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medinesi'nden yönetilmeyi hayal ederiz. İnşallah da şu fani hayatta gözlerimizi kapatmadan bunu da görürüz. Ama bunun zamanı çok önemli değil. Kaç senedir ev kirası veriyoruz? Kaç senelik evliyiz? Bu, avucumuzun içindeki bir devlet. Bu devletin içinden yetişenler büyük büyük devletler kuracaklar, Allah'ın izniyle. Bunun için biz "filancayla filanca evlendi" demeyi bırakalım. "Çocuğumuzu evlendirdik" demeyelim artık. Ne diyelim? "Çocuğumuza bir İslam Devleti kurduk" diyelim. Ama içinde alkol bulunan bir İslam Devleti olmasın. Akriba ziyareti numarasıyla haremlik selamlığın bulunmadığı kadın erkek bir arada oturlan bir İslam Devleti olmaz. Biz, Güney Afrika'dan Kuzey Kutbu'na kadar söz geçiremediğimiz için Rabb'imize karşı mahcubuz. Özrümüz de büyük ihtimalle kabul edilecek. Ne edebilirim ki ben? Vizesiz zaten bir yere gidemiyorum. Ama yüz metre kare bir dairenin içinde bile Allah'ı konuşturamadığımızın

hesabı çok zor. Kur'an, devletini yüz metre karenin içinde bile kuramamış bir Müslüman olmak istemiyoruz biz.

“Sokaklarda insanların verdiği tavizler dikkatimizi çekiyor ama kendi evimizde verdiğimiz tavizler niye dikkatimizi çekmiyor” diye sorar melekler bize. Mü'min, Allah'ın sözü son söz olsun diye uğraşır yani daha başkası konuşmasın, Allah konuşsun. Bunu filan toplantıda uygulayamayabilir gücü yetmez. Terörist olması da gerekmez. Ama evler hiç kimsenin kimseye engel olamadığı yerlerdir. Elbette bu ta ev protokolü yapılırken nikâh masasında konuşulmalıdır: Evleniyoruz ama bu devletin başı benim, yürütme sorumlusu sensin, çocuklarımızı da bakan filan yapacağız inşaallah diye baştan planlamak lazım.

Kardeşlerim;

Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bu sırrı bize öğretmek için ne buyuruyor: "Sizden biriniz Ramazan dışında bir oruca niyet ettiği zaman bir düğüne giderse, düğün sahibi yemek getirince orucunu bozsun düğünün neşesine katılsın" diyor. Neden? Çünkü sen bunu a ile b'nin düğünü olarak görüyorsun, Resûlullah öyle görmüyor sallallahu aleyhi ve sellem. Bir İslam Devleti olarak görüyor. Kardeşim, İslam'ın devleti kuruluyor, sen oruçluyum diye burada yemek yemiyorsun. Devlet kuruluyor devlet. Şeytanın kafasına balyoz gibi inecek bu devlet. Bu evde Allah denecek. Haramların kapısından içeri giremeyeceği bir ev bu. Bu evin sınırları içerisinde Allah'tan başkasının sözü geçmiyor. Medine İslam Devleti işte. Medine İslam Devleti. Medine'de İslam Devleti'nin özelliği neydi? Müşrikler söz sahibi değildiler. Çocuklar Allah korkusuyla yetiştiriliyordu, alkol yoktu, zina yoktu, göz zinası da yoktu, hiçbir şey yoktu. Allah ne derse o vardı. Şimdi o büyük Medine toprağına hurma bahçelerini küçültüp yüz metre kare bir maket ev niye yapmayayım ki ben? Diyecek miyim ki: “öyle yüz metre karelik yerleri yönetmem biz soylu bir aile çocuğuyuz, en az bir beş yüz milyon dönüm olsun” filan, öyle mi diyeceksin şimdi? Önce burada horozluğunu görelim senin büyük çiftlik buluruz ondan sonra zaten Allah senin önünü açacak şu yüz metre karede sen Allah'ı konuşturabilirsen.

Allah buyurdu ki, Resûlullah buyurdu ki dedikten sonra sen, eşin, çocuklarından biri: “şey bizim komşular da demişti ki” diye Allah'a cevap veriyorlar mı sizin evde ama oooo başka diyen var mı? İşte o ne biliyor musun? Hani “Resûlullah dedi”, “Allah dedi ki” den sonra “şey filanca da demiş ki” diye var ya işte vardı ya bir Abdullah ibni Ubey ibni Selül münafık Resûlullah dedi ki dendiği Medine'de: “şey ama bizim babalarımız böyle dememişti” diyordu münafık. Medine'de de münafıklık vardı. Senin evinde de hala güçlü bir kadro oluşmamış, nifak var. “Allah buyurdu”dan sonra komşu da buyuruveriyor sizin evde, o da bir şeyler söylüyor. Hala zekâtı verilip verilmediği belli olmayan paradan var çekmecelerde. Korsan para var aklanmamış paralar var hala.

Kardeşlerim;

Bizi Rabb'imiz çaresiz bırakmıyor. "Namazı ayakta kılamıyorsanız gelin oturarak kılın" diyor. "Oturarak kılamıyorsan yatın kılın" diyor, "çaresiz kalmayın" diyor. "Oruç tutamıyorsan, başın döndüyse, tansiyonun düştüyse bozuver orucunu, sonra kaza edersin" diyor. Resûlullah'ın kurduğu aleyhisselatu vesselam "İslam Devletini sen kuramıyorsan yaşadığın yerlerde bari köyünde kur" diyor. Tıpkı ayakta kılamıyorsan oturarak kıl dediği gibi. Köyde de sözüm geçmiyor ya Rabb'i diyorsan “eee yatarak kıl” der gibi “evinde kuru bari” diyor. “Eee bizim evde de sözümüz geçmiyor ya Rabb'i” dersin

o zaman meleklerin ne soracağını tahmin edersen, onu herkes tahmin eder ne soracaklar. Bir insan kirasını ödediği, elektrik ve su parasını ödediği evinde nasıl sözü geçmez?

Biz çocuklarımıza düğün müğün yapmayız. Biz çocuklarımızı evlendirdik mevlendirdik yok artık, çocuklarımıza devlet kurduk başkanlık sertifikalarını verdik ellerine, düğün o demek. Birbirimizin düğününe “yeni devletin hayırlı olsun” diye gideriz. “Allah bu devletinize cihad şerefi nasip etsin” demek için gideriz, “Allah devletinizin sancağını düşürmesin” diye gideriz. Düğüne bu mantıkla bakıyoruz kız vermek yok bizde, damat seçmek yok. Onun yerine ne var? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'de kurduğu devlet gibi devletler kurmak var. En büyük devletimiz için küçük küçük devletler kurmak var. Damat mamat değil Mus'ab seçtik biz. Gelin melin yok, Nesibe Hanım seçtik biz. Peki bu kurduğumuz küçük apartman evlerde apartman devletlerinde daire devletlerinde sorun olmayacak mı?

Şimdi biz böyle İslam Devleti kurduk, eee tabi elbette erkek devletin başı öbürü de icra kurulu başkanı filan böyle anlaştık. Hiç sorun olamayacak mı? Asıl sorun orada olacak zaten. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medinesi'nde sorunlar olmadı mı? Meleklerle ortak kurulan Medine dert küpü olduğu günler olmadı mı? Olacak elbette. Bizim devletimiz olursa, İslam Devleti olarak evi kurarsak çocuklarımız kavga etmez mi? Çok ederler hem de. Eee hani İslam Devleti'ydi? Cennette değil ama dünyada İslam Devleti bu. Ashabı Kiram Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem önünde kavga ettiler. Ondan daha büyük devlet kurmayacaksın ya sen. Seninki maket zaten küçük bir devlet. Orada çocuklar çok daha fazla kavga ederler, orada bakanlar arası üst yetkili, alt yetkili kavgası daha çok olur. Neden? Orada çünkü asıl sermaye. Enerji piyasası oradan yürütülüyor. Şeytan orayı hiç rahat bırakmayacak. Fakirliği hastalığı iç sürtüşmeleri sık sık deneyecek. Birini deneyecek baktı tutmadı öbürünü deneyecek. Medine'ye yaptığı gibi. Dışarıdan saldırttı içeriden huzursuzluk çıkarttı. Kıtık oldu, hastalık oldu, evlerde sorunlar oldu. Başlarında Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem vardı. Şöyle bir akşam yaslanıp bir kahve içelim hani biz öyle diyoruz ya keyfi göstermek için bir kahve içelim diyecek vakit bulamadılar hiç. Dertleri nöbet değiştirecek kadar sık sık böyle birbirini kovalar gibi gördüler karşılarında ama bıkmadılar. Çünkü asıl mutluluk diyarı cennete gittiklerini buranın göçebe bir yer olduğunu biliyorlardı. Kursak kursak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'si kadar mübarek ve güzel yerler kurarız.

Oradaki dertleri de saysak bir saat geçer sadece isimlerini saysak bir saat olur, dert, dünya dert diyarıdır. Mü'min de dertlere tahammül etmeye söz vermiş insandır. Yuvalarımız İslam Devleti olur Allah'ın izniyle ama İslam Devleti kararı verdik, çok güzel de dualar yaptık, çok güzel hazırlıklar yaptık, evlerimizin de duvarlarına ayet-el kürsiler filan da astık, hacca gidenlerden güzel seccadeler de aldık, evimiz İslam Devleti ya şimdi zezem de hatıra bekletiyoruz kavanozda çok güzel dursun zezem değerli hurma da muhakkak bulunuyor, hani Medine Devleti'nin şubesiyiz ya biz. E hastalık gelecek akraba arası sıkıntı o hiç eksik olmayacak. Peki devletimizin başı ve icra kurulu başkanı arasında sorunlar olacak mı o gün. Daha kapıyı açıp “bismillahirrahmanirrahim” açılış töreninden sonra başlayacak.

Hani biz İslam Devleti'ydik? Biz huzur evi kurmadık İslam Devleti kurduk. İslam Devleti. Bu devlette cihad var kardeşim. Müşriklerden kaçtı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'de devlet kurdu, beş-altı yüz tane müşrikti hepsi bütün dünya müşriklerini karşısında buldu. Bizim devletimiz huzur devleti değil, cihad devletidir. Yeri gelecek fakirliğe karşı nefis cihadı yapacağız, yeri gelecek sıkıntılara karşı cihad edeceğiz, yeri gelecek komşuların taarruzuna karşı müdafaa cihadı

yapacağız, yeri gelecek seferberliğe çıkacağız. Huzurumuz cennette olacak inşaallah. O güne kadar acele etmiyoruz o güne kadar boş boğazlık yapmıyoruz.

Kardeşlerim;

Bu ümmet hiçbir zaman çaresiz değildir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin Medine'si filan güçlerin işgali altında olabilir. Evimizin bir köşesini Medine'ye çeviririz. Sokaklar utanılarak yürünecek yerler haline gelebilir evimizin koridorunu sokaklaştırırız. Sokak lambası bile takarız böyle sokağa benzesin diye. Orada tur atarız sokağa çıkamıyorsam evimin koridorunda yürürüm. Bütün dünya küfre kaymış olabilir, benim dünyam evimden ibaret oldukça bana kimse bir şey yapamaz. Evime hükümrân olmadığım sürece de hiçbir devlet benim değildir zaten. Çünkü devlet akşam ışığını söndürüp yattığın yerdir. Akşam ışığını söndürüp güvenle uyuyamadıktan sonra günahlardan arınmış bir yatağa girmedikten sonra sofrasında yüzde yüz Allah'ın helal ettiği nimetlerin bulunduğu bir mutfağa girmedikten sonra Medine-i Münevvere'nin içinde yaşayan ne olur? Münafıkların başı Abdullah ibni Ubey Medine'de yaşıyordu, Ebu Cehil de Kâbe'ye yirmi metre kala bir evde oturuyordu. Yer önemli değil yeri İslamlaştırmak önemli. Kış bastırmış olabilir, fırtınalar camı açamayacak kadar yoğun olabilir, camlarını kapılarını kapattığım iyice kilitlediğim bir evi küçük bir sobayla ısıtabilirim. Dışarıda don, fırtına her şey aleyhime kendi mülkümde lehime olur. Ben Rabb'ime gittiğim zaman da "bu kadar beceribildim" diyebilirim. Becerebileceğim şeyi becermemişken: "eee biz ya Rabb'i Afrika'ya gidecektik ama gidememiştik" diye bir mazeret olmaz kıyamet günü.

Kardeşlerim;

Biz İslam Devleti ister bir Müslüman'ız. Böyle bulduk Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi. Devletinin başındayken gitti aramızdan, o devlete bin sene ömrümüz olsa ulaşmak için gayret edeceğiz inşaallah ama ona ulaşana kadar da o devletin maketlerini kurmak zorundayız. Çünkü önce onun hesabını vereceğiz. Evlerimizi İslam'ın devleti haline getirip getiremediğimizi düşündükten sonra çok yapacağımız iş olduğunu da anlamış olacağız.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Ve'lhamdülillahi rabbil âlemin.